

Завиша (Митровић) Јанковић (Жегар, [Обровац](#) , прва половина 17. вијека - Обровац, крајем 17. вијека) је био ускок, обровачки капетан и сердар.

Син Јанка Митровића, а брат Илије и [Стојана Јанковића](#) . Био је у служби млетачке власти, која је тада управљала дијелом Далмације на који се доселила породица Ј. Митровића. За вријеме устанка и побуна ускока и народа које је водио његов брат Илија, био је два пута интерниран у Млетке као талац. Но, желећи његово повјерење, а нарочито повјерење читаве веома утицајне српске породице Јанковића, Млеци га (и брата му Стојана), пуштају из затвора, па чак и именују у чин обровачког капетана. Послије погибије (1687) брата Стојана, смјенио је на мјесту сердара у Стојановој јединици Милаковића, те је даље командовао братовом јединицом. Име му се спомиње и као Савиша [1][2].

Референце

1. 1.^ Јован Радојчић, *Срби западно од Дунава и Дрине : биографије* (2. том, стр. 84) ; Нови Сад : Прометеј (2009), ISBN 978-86-515-0316-3
2. 2.^ Р. Агатоновић и П. М. Спасић: *Српски устанци против Турака*, део II, Београд 1856.